

6,500, които се управляватъ отъ единъ епископъ, комуто столица-та по-прѣди се е находила въ Скопѣ, а сега е пренесена въ Призрѣнъ. Тѣ живѣхътъ, около гората Карадахъ и населяватъ Летница и други още сѣдемь села. —

Нѣколко (не знаемъ колко именно) има въ Кратово, Брезникъ, Радоміръ, Кюстендилъ, Дупница, Джумая и се называтъ Павликене или Пострумци *). Въ Юнжиларъ и Ениже-Вардаръ (въ околности-тѣ Солунски) има около 25 фамиліи, покатоличени не тѣй отдавна †). —

А други-тѣ, около 25,000 живѣхътъ вѣнъ отъ Българія, а именно въ Венгрія, гдѣ-то поселенія-та имъ сѣ разсѣяни, като малки острови по Темишварскіи банатъ ¹⁹⁾. Въ южна-та му страна тѣ населяватъ селища-та: *Крашово, Лулакъ, Яблѣка, Вадникъ, Клокодичъ, Нермешъ, Денша, Бресче, Рогендорфъ*. Въ Сѣверна-та: *Винга, Сшаро-Бѣшенево, Болгаршленъ, Бодрогъ, Десешовецъ, Теремія* и пр. Тѣзи Българе сѣ се преселили въ тѣзи мѣста на два пѣти: еднажъ въ 1700 год., и спроти както казватъ, излѣзли сѣ отъ Софійска-та областъ ²⁰⁾; други пѣтъ сѣ се преселили въ 1739 год., во врѣме-то на Бѣлградскіи миръ между Австрія и Турція, и сѣ излѣзли отъ *Никошоль, Свищовъ, Брежене, Бѣлене и Тръновчене* ²¹⁾. Тѣ сички-тѣ, както казахме, сѣ католици, и сѣ покатоличени, по-вѣче-то послѣ преселванье-то си. — Казваме по-вѣче-то, зашто-то нѣкои отъ тѣхъ сѣ были покатоличени още въ старото си отечество, т. е. прѣди да се изселатъ отъ Българія. — Прѣди нѣколко врѣме ные намѣрихме едно ръкописно

*) Липранди, Болгарія. въ Чтеніяхъ 1868 г. кн. 1.

¹⁹⁾ Чернигъ ги искарва до 22, 780, врахели — до 27,000.

²⁰⁾ Виж. Енгель, Geschichte von Bulgarien 462.

²¹⁾ Die Sprache der Bulgaren in Siebenbürgen стр. 1 и 2, и рукопись, за който щемъ споменемъ по-долѣ.

†) Le Nord 1869 Nr. 163.